

КОРОТКІ ВІСТІ

Четвер, 7 серпня 1969

В АМЕРИЦІ

КОСМІЧНИЙ КОРАБЕЛЬ „МАРІНЕР 7” передавав у вівторок 5 липня дуже виразні й докладні фотографії планети Марс, зроблені із відстані 3.500 до 3.200 миль. Ці фотографії охоплювали переважно, простір в діаметрі 50 миль в південно-східній частині Марса. На фотографіях показані не тільки гори і кратери, але також засипані снігом простори. Цього дня між годинами 8.30 вечора до 11.15 вечора „Маринер 7” передав до приймальної станції в Каліфорнії 33 фотографії.

АМЕРИКАНСЬКИЙ АСТРОНАВТ-НАУКОВЕЦЬ Д-Р Ф. КУРТІС МІЧЕЛ зрештучував в своїй участі в космічній програмі, що її проводить НАСА. Д-р Куртис Мічел 35-літній фізик, займає, що він бажає присвятити більше науковим дослідженням і не вірить, що зможе брати безсередню участь в летях. До групи науковців-астронавтів Мічел обраний в червні 1965 року. Тепер усіх астронавтів у програмі НАСА нараховують 48, між ними 13 науковців.

В ДЕРЖАВНОМУ БЕНКЕТІ, що буде влаштований для астронавтів із залогів „Аполло 11” в середу 13 серпня в Лос-Анджелес в Каліфорнії, візьме участь, крім президента Ніксона, астронавтів і їхніх жінок, ще яких 1.500 осіб, представників уряду, летунства, НАСА і різних громадських кіл, а також інших, видатних осіб. Відбудеться цей бенкет в середу увечері, після того, як цього ж самого дня ранком для астронавтів — Армстронга, Алдріна та Коллінса буде влаштована урочиста зустріч в Нью-Йорку і по полудні в Чикаго. В Нью-Йорку парада для астронавтів буде відбуватися здовж Бродвею. У прийнятій в Лос-Анджелес візьмуть участь також відомі американські летуни Чарльз Ліндберг та Едді Рікенбекер, як також пані Роберт Годдард, вдова по піонерів ракетних дослідів.

В МІСТІ ПАССЕНКУ, НЬО ДЖЕРЗІ, тривають уже четвертий день негритянські й португальські заворушення. Правильна місія й поліція намагаються зліквідувати їх з допомогою заборони виходу на вулиці міста вночі між 9-ю та 6-ю годинами ранку. Заворушення супроводилися руйнуваннями й грабунками крамниць. В третьому дні неспокій тривав присильно, все ж такі поліція арештувала 16 осіб, здебільшого за порушення заборони виходу. Чимало причинялося до заспокоєння частини дощ.

КАНАДА ЗМІНИЛА СВОГО ПРЕДСТАВНИКА до розмов з комуністичним Китаєм у справі навчання дипломатичних взаємин між цими двома країнами. Амбасадора Артура Едмунда, професійного дипломата заступити пані Маргарет Міггер.

У СВІТІ

КОМАНДУВАННЯ АРМІЇ ЗОА В ПІВДЕННОЇ В'ЄТНАМІ сповістило, що на військовій базі в Лонгбінг поблизу Сайгону конфіковано колишнього команданта, п'ятої групи спеціальних збройних сил Армії т. зв. зелених беретів, полковника Роберта Б. Роє і сімох інших старшин із цього ж військового з'єднання, обвинувачених у свідомо вчиненому вбивстві одного цивільного південного в'єтнамця. Слідство в цій справі наказав започаткувати ген. Г. Л. Мабрі, командант допоміжних американських військ у Південному В'єтнамі.

КОНКРЕТНИЙ ВИСЛІД СПРОБИ ПАПІ ПАВЛА VI привести під час його відвідин в Уганді до замирення між португальськими Нігерією та Біяфробо залишається далі таємничою. Пресові коментатори дебатує над цією справою в різні способи. Деякі твердять, що Папі Павлу VI повелося добитися деяких успіхів в розмовах з представниками Нігерії та Біяфробо, але він — зв'язаний домовленостями з обома сторонами — не хоче покищо подати про це до відома.

ІНВЕСТИЦІЇ ВИСТУПИЛИ З ВИМОГОЮ, щоб генеральна Асамблея Об'єднаних Націй з пропозицією прийняти декларацію про поставлення поза законом застосування бактеріологічної і хімічної зброї, включно із сльозним газом і подібними речовинами. Минулого місяця рекомендував прийняти таку декларацію Генеральний секретар ООН У Тант. ЗСА, як не належать до генерального протоколу, стоять на ставовищі, що пропонується декларація не стосується сльозного газу, вживаного американцями в Південному В'єтнамі.

ЗВІЛЬНЕНІ З ПІВНІЧНО-В'ЄТНАМСЬКОГО ПОЛОУ три американські військовики прибули у вівторок 5 серпня до Лос-Осу літаком з Північного В'єтнаму в супроводі групи американських пацієнтів, які їздили до Га-ноу інтервіювати в їх справі. До ЗСА вони вирішили вертатися не військовими, але комерційним літаком. Вони відмовилися говорити про умови їхнього перебування в комуністичному долозі поборюючись, мабуть, що своїми ревеліями можуть пошкодити сотням інших американських вояків що перебувають у полоні в Північному В'єтнамі.

СТАВЛЕННЯ ПАКІСТАНСЬКИХ УРЯДОВИХ КІЛ і пакистанського населення стало набагато прихильніше до ЗСА. Зміна на краще в цьому відношенні почала виявлятися вже давніше. Відвідини президента Річарда Ніксона в Пакистані вплинули тільки на скріплення цієї дружньої тенденції супроти ЗСА. Урядові кола Пакистану визнають цю зміну, такими факторами, як намаганнями ЗСА закінчити війну в В'єтнамі, налагодити взаємини з комуністичним Китаєм, поправити взаємини з Совєтським Союзом і не втрачати догматично в розв'язуванні азійських проблем.

ГОЛОВА КАМБОДЖСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ПРИНЦ НОРОДОМ СІГАНУК подав до відома, що він погодиться залишитися на своєму становищі тільки тоді, коли негайно буде створений новий уряд Камбоджі. Своє рішення він проголосив після того, як вислухав протягом шести годин дебат спеціального зібрання, в якому брали участь представники Національної Асамблеї, Королівської Ради, провідники Асамблеї Молоді та видавці газет. На зібранні запропоновано склад нового уряду, у відповідь на що принц Сігануок заявив, що новий уряд мусить бути покликаний зараз же, бо інакше він розв'яже Національну Асамблею і зрештучує із становища Голови держави. Принц заявив ще, що після його резигнації до влади в Камбоджі прийдє військовий режим, який штовхне Камбоджу на шляху „З'єднаних Штатів Америки”.

КАНАДА ПОДИВЛЯЄ І ЗБАГАЧУЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКОЮ КУЛЬТУРОЮ І ТРАДИЦІЯМИ

ТРИ ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ НАРОДУ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ТРИДЕННОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ ФЕСТИВАЛІ КАНАДИ В ДАВФІНІ, ЩО ВКЛЮЧАВ І ОДИН ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Давфін, Манітоба, Канада. (В. З. і М. Д.). — „Якщо очі цілої Канади звернені сьогодні на нас, то не тому, що ми добре знаємо англійську мову. Слава Богу, що її знаємо. Слава Богу, що ми громадяни цієї вільної країни! Але очі Канади звернені сьогодні на нас тому, що ми українці і що ми можемо дати Канаді те, чого не може дати ніхто інший — найкращі зразки незрівняної української культури і українських традицій...” — говорив Митрополит Української Католицької Церкви в Канаді Високопреосвященний Кирило Максим Германюк, проповідуючи під час відкриття Святої Літургії у Белі Ривер біля Давфіну в Манітобі, на тому місці, де 73 роки тому редактор „Свободи” о. Нестор Дмитрів відправив першу на канадській землі українську Службу Божу. Урочистість відбулася в неділю, 3-го серпня, під час і з нагоди Дня Українського Народного Союзу в програмі триденного Українського Національного Фестивалю Канади, що його від трьох років влаштовує окремий фестивальний Комітет. Цього року в тому Фестивалі взяли участь близько 30.000 осіб з усієї Канади і ЗСА, включно з високими особами провінційного і федерального уряду Канади.

Україна в Давфіні Фестиваль формально почався в п'ятницю, 1-го серпня, і закінчився Днем Українського Народного Союзу в неділю, 3-го серпня. Всі ці дні Давфін був — можна б сказати — однією великою Україною. Більшість домів і публичних будівель, придорожні стовпи, все було замасковано жовтими українськими прапорами. На більшості крамниць були українські написи. Через поодинокі вулиці були перетягнені транспаранти з великими написами: „ВІТАЙТЕ!” Всюди — на вулицях, в крамницях і ресторанах панівною була українська мова.

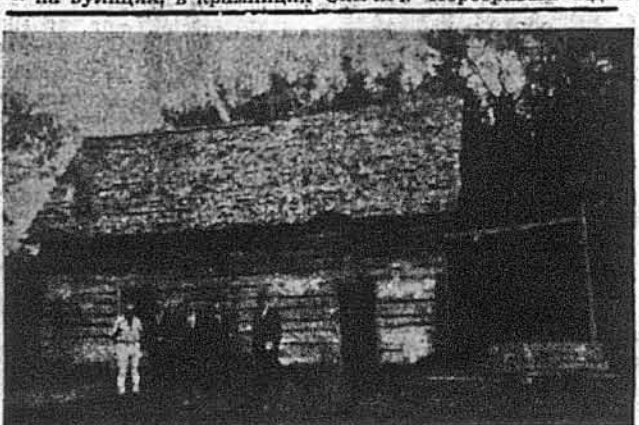
Представництво УНСОЮЗУ

З уваги на запланований в рамках Фестивалю День Українського Народного Союзу для відзначення його 75-річчя, у цьому Фестивалі взяли участь: головний представник УНС Іосип Лісогір з дружиною пані Марією, заступники гол. представника пані Марія Душник, заступник гол. представника директор Канадської Канцелярії УНС Богдан Зорич, головні контролери мгр. Іван Геврик з Вінніпегу і Іван В. Іванчук (зі своїми дочками) з Чикаго, головні радні Василь Дідок з Торонта, Дмитро Попадинець з Монреалю, д-р Михайло Данилюк з Міннеаполісу та проф. Митрополит Куропас з Чикаго. Вони взяли участь не тільки в Дні УНСОЮЗУ, але й в усіх програмах Фестивалю, включно з конференцією, яку влаштувала Дирекція Фестивалю для преси, радіа і телебачення та фільму.

Відкриття Фестивалю

Відкриття фестивалю відбулося у п'ятницю, 1-го серпня, о 10-й год. 3-й по полудні на святочно удекорованій сцені, на яку майстер церемонії Е. Демків увів шістьдесят чотирьох гостей, з прем'єром Манітоби Е. Шпрасером на першому місці. Серед гостей були і ін. президент Дирекції Фестивалю І. Симчич, господар відкриття, посол федерального парламенту М. Смеречанський та гол. представник УНС І. Лісогір. Тлом для гостей стала почесна лава суміської молоді з Вінніпегу, що увійшла з черги зі своїми прапорами і знаменами. Цю почесну лаву доповнено амарішем прапорів Канади і Укр. Фестивальна Оркестра, давніший хор під батуту Галі Гендерсона, вінницький квартет „Континентал” та прекрасний танковий ансамбль „Калина”, що виступав двічі під кер. С. Джугана. Писові точки були наче тлом для виступу оперової співачки Марії Лісогір з Нью-Джерсі, яка виконала „Любові Україну” М. Фоменка і арію Марильї з опери М. Лисенка „Тарас Бульба”, збираючи ентузіастичні апляси. Численні і ширі оплески збирала теж пара малют, — віртуозних танцюристів Роксани Дікої і Юрія Цепинського з Чикаго — які зворушували присутність та поезією своїх танків. Бурю оплесків викликало поява трійки Кубанських Козаків, що були своєрідною атракцією Фестивалю і пописували своїм всебічним мистецтвом у грі на акордеоні

Відкриття фестивалю відбулося у п'ятницю, 1-го серпня, о 10-й год. 3-й по полудні на святочно удекорованій сцені, на яку майстер церемонії Е. Демків увів шістьдесят чотирьох гостей, з прем'єром Манітоби Е. Шпрасером на першому місці. Серед гостей були і ін. президент Дирекції Фестивалю І. Симчич, господар відкриття, посол федерального парламенту М. Смеречанський та гол. представник УНС І. Лісогір. Тлом для гостей стала почесна лава суміської молоді з Вінніпегу, що увійшла з черги зі своїми прапорами і знаменами. Цю почесну лаву доповнено амарішем прапорів Канади і Укр. Фестивальна Оркестра, давніший хор під батуту Галі Гендерсона, вінницький квартет „Континентал” та прекрасний танковий ансамбль „Калина”, що виступав двічі під кер. С. Джугана. Писові точки були наче тлом для виступу оперової співачки Марії Лісогір з Нью-Джерсі, яка виконала „Любові Україну” М. Фоменка і арію Марильї з опери М. Лисенка „Тарас Бульба”, збираючи ентузіастичні апляси. Численні і ширі оплески збирала теж пара малют, — віртуозних танцюристів Роксани Дікої і Юрія Цепинського з Чикаго — які зворушували присутність та поезією своїх танків. Бурю оплесків викликало поява трійки Кубанських Козаків, що були своєрідною атракцією Фестивалю і пописували своїм всебічним мистецтвом у грі на акордеоні

Хатина українського поселенця, в якій о. Нестор Дмитрів, тодішній редактор „Свободи”, відправив 12-го квітня 1897 року першу українську Службу Божу на канадській землі.

ЦІЄ НЕДІЛІ НА СОЮЗІВЦІ — „МАЛЯРСЬКІ ЗАКОВИКИ”

Союзівка, Кергонксон.

Цієї неділі, 10-го серпня, в серії культурних вечорів, тут відбувається оригінальна імпреза-зустріч трьох визначних українських мистців-малярів: Якова Гніздовського, Любослава Гуцалюка і Едварда Козака. Цю зустріч, на якій будуть продемонстровані „в дії” зразки творчості цих трьох мистців, охрестив ЕКО (Е. Козак) назвою „Малярські Заковики”. П попередить одноденна виставка картин цих мистців у концертній залі „Вослик”. Початок цієї оригінальної імпрези в год. 8:30 вечора.

Яків Гніздовський

Любослав Гуцалюк

Едвард Козак

В ансамблі Працівників Союзівки під керівництвом д-ні Ірени Віскузі, що бере

таку активну участь в розваго-мистецьких програмах, особливо відзначається тала-

новитий, молодий анордеоніст, Володимир Добощан.

СЕНАТ СХВАЛИВ ЗАПРОПОНОВАНУ УРЯДОМ СИСТЕМУ ПРОТИРАКЕТНОЇ ОБОРОНИ

Вашингтон. — Після довгих і затяжних дебат Сенат схвалив запропоновану урядом програму будівництва антибалістичної оборонної ракетної системи — т. зв. Сейфгард Ей-Бі-Ем. Складена з консервативних сенаторів обох партій коаліція відкинула в останній хвилині під час голосування в середу 6 серпня 51 голосами проти 50 поправку до схваленого законопроєкту, схвалення якого було б унеможливило будівництво цієї антибалістичної системи й обмежило б було всю справу тільки до дослідів й експериментів. 51-й голос, хоч вже і не потрібний для відкинення поправки, був поданий віде-президентом Спіро Егню, як президентом Сена-

Компартія Румунії підтверджує принцип незалежності кожної окремої компартії

Букарешт. — В доповіді виступав під час відкриття 10-ого з'їзду комуністичної партії Румунії, що почався тут в середу 6 серпня, генеральний секретар цієї компартії і водночас президент Румунії Нікола Чаушеску виклав румунську доктрину повної незалежності комуністичних партій, протилежну до тієї з „обмеженою суверенітетом”, що її намагається встановити Москва. Подовжив Чаушеску тривала п'ять і пів години і була по своїй суті звідомленням про здійснювану комуністичною партією Румунії політику незалежності з боку Москви і її диктату. Підкреслюючи право кожної компартії визначувати і реалізувати напрямки внутрішньої і зовнішньої політики даної країни, Чаушеску звернувся наприкінці своєї доповіді до 1.951 делегатів з'їзду з апелем апробувати політику румунської компартії, започатковану в різних ділянках державного, політичного, економічного і громадського життя. Звернення Чаушеску було прийняте аклямацією — бурхливими оплесками і схвальними окликами. Москва і кремлівське керівництво совєтської компартії ставляться до Румунії і до з'їзду румунської компартії з відкритим холодом. Комуністичну партію Совєтського Союзу репрезентує на румунському з'їзді не генеральний секретар КПСС Л. Брежнєв, а тільки делегація очолювана підпільним фігурою — Комітетом Катюшеним, партійним секретарем для справ взаємин з компартіями інших країн. Москва, очевидно, незадоволена сучасним спрямуванням румунської політики й особливо ж відвідин президента Ніксона в Румунії, що проходили не тільки в теплій, але й дуже ентузіастичній атмосфері. У з'їзді румунської компартії беруть участь, як гості, представники 65 компартій світу. Не прислали своїх делегацій комуністичні партії Китаю, Північної Кореї, Албанії і Куби.

Провідник компартії ЗСА „засуджує” Румунію за ентузіастичне вітання президента Ніксона

Нью-Йорк. — Гас Голл, провідник американської компартії, суперпольовно й відношенні до Москви, виступив, мабуть, за інструкцію з Кремля, із засудженням Румунії, яка мовляв, грає на руку американським імперіалістам, запрошуючи президента Ніксона і влаштовуючи для нього ентузіастичне вітання. „Масове вітання, як героя, — пише Гас Голл у своїй заяві, надрукованій у комуністичній газеті „Дейлі Ворлд”, — найбільш реакційного речника найбрутальнішого, агресивного, воєнного й о-

„Зарево” відбуло конференцію в Дітроїті

Дітроїт (П.Д.). — Під час з'їзду українців Америки і Канади, що його влаштували ОДВУ і Братні Організації ЗСА та УНО і Б.О. Канади для відзначення 40-річчя Організації Українських Націоналістів (ОУН), відбулася в суботу 2-го серпня 1969 р. в готелі Шератон Конференція Об'єднання Українських Академічних і Студентських Товариств „ЗАРЕВО”. Конференцію проводив голова Крайового Проводу „ЗАРЕВА” в ЗСА Остап Квітковський і секретар КПроводу Люба Смолий. Учасники конференції мали нагоду вітати під час наради ряд визначних особистостей, в тому числі голову Проводу Українських Націоналістів Олега Штула-Кдановича, який різночасно зложив від себе і в імені ПУН приві-

тання. На конференції були заступлені оба сектори „ЗАРЕВА”: академічний і студентський, що їх очолюють д-р Марко Антонович і Остап Квітковський. Під час конференції обговорено ряд питань, зокрема з ділянкою видавничої, в тому числі „Смолюсину”, організаційної, діяльностей та інших, які реферували Павло Дорожницький, Остап Квітковський і Богдан Гасюк. У конференції взяла участь делегація МУНО Канади на чолі з головою Крайової Управи Теодором Марунчаком. Окремою точкою обговорення була тема тіснішої співпраці і спільної дії „ЗАРЕВА” і МУНО. Учасники конференції „ЗАРЕВА” взяли активну участь в усіх частинах програми з'їзду Українців Америки і Канади, влаштованій з нагоди 40-річчя ОУН.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1968.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly \$5.50.

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07308

Політика відступу

Немає мудреця, який міг би точно окреслити політику президента Ніксона. Відомий коментатор «Нью Йорк Таймсу» Джеймс Рестон твердить, що вона така каламутна, як вода Потомак після зливи. І називає причини: самі суперечності! Одного дня Президент робить реверанс на право, другого дня — наліво. Від 1950-го року він підтримував заангажування Америки в обороні В'єтнаму, а тепер ставить за свою ціль це заангажування закінчити. Всі його дотеперішні інститути, також під час виборчої кампанії, кваліфікували його як «яструба». Нині він «сізокрилий голуб». Він призначив «яструбів» на найбільш вразливі пости: Мелвіна Лерда — на секретаря оборони, Елсворта Бункера — на амбасадора в Сайгоні, Генрі Кебота Ладжа — на головного репрезентанта в переговорах у Парижі для замирення у В'єтнамі і всім трьом каже, щоб виконували роллю «голубів».

Подібне каламутство і у внутрішній політиці президента Ніксона. Також і в цій політиці він одного дня робить реверанс консерватистам, до яких сам зараховується, а другого дня лібералам.

Очевидно, що президент Ніксон не перший, хто робить такі політичні зигзаги, і напевно не останній. Перед ним їх робили інші президенти, але в потребі завжди рishали так, що на їх думку було найкраще для країни. Все ж таки навіть у теперішній зигзагуватій політиці президента Р. Ніксона можна додати досить виразну тенденцію до прямої лінії його політики: обмеження відповідальності і зобов'язань федерального уряду у Вашингтоні як вдома, так і закордоном.

У закордонній політиці на це трапляється нагода. Суперечка між Совєтським Союзом і червоним Китаєм та їх внутрішні труднощі дозволяють припускати, що жоден з цих комуністичних велетнів не поважиться тепер на більшу агресію. Тому й Америка може без більшого ризику «віднажжуватись» в Азії, проголосивши там доктрину самопомогі.

У внутрішній політиці республіканці завжди, зокрема за президента Айсенгавера, переводили чи пробували переводити концепцію якнайменшого втручання федерального уряду в справи, що належать до стейтв чи міст.

Отже, з теперішніх політичних зигзагів виразно виглядає політика відступу, як у внутрішніх, так і в закордонних справах.

Не скус душі живої...

Саме в той час, як румунський нарід вів президента ЗСА Річарда Ніксона за ентузіазмом, якого навряд чи бажала собі комуністична влада в Бухаресті, а тим більше у Москві, з Лондону наспіла сенсаційна вістка, що визначився совєтський письменник молодшої генерації, член комуністичної партії та Спілки Письменників Анатоль Кузнецов, «вибрав волю». Він приїхав до Лондону з дорученням московського журналу «Юность», щоб зібрати матеріали про перебування Леніна в столиці Англії з нагоди століття для народження цього комуністичного ватажка, що припадає в наступному році. Приїхав під «опікою» якогось Анджаларіде, але потрапив від нього від'їздити, зокладаючи до лондонської газети «Дейлі Телеграф» і за її посередництвом дістав право на побут в Англії.

Кузнецов — син батька-росіянина і матері-українки. Він виховався і виріс у Києві. Дещо з його біографії читачі могли прочитати в кореспонденції з Лондону у вчорашньому виданні «Свободи». Проте, діло не в біографії, а в тому, що комуністичні сполоскувачі мозків марно намагалися скувати його душу своїми зворітними теоріями. Вони тримали Кузнецова у своїй імперській в'язниці, але не спромоглися ув'язнити його душі, і він при першій нагоді таки «вибрав волю».

Кузнецов не перший і напевно не останній. Очевидно, совєтський тоталітарний режим, випускаючи своїх рабів у різних цілях поза свої кордони, вживав відповідних заходів, щоб змусити їх до повороту — загрозой для їхніх родичів, шантажем і ін. Не всі відважувалися знехтувати цими заходами, і тому Кузнецов, знехтувавши ними, може вважатися за репрезентанта багатьох мільйонів, що, як і він, «вибрав б волю», якби тільки мали на це нагоду. А Кузнецов — це не якийсь там дезертир, що не хотів служити в армії, не політичний аналіфет, який не знає, що робить. Він виразно і недвозначно заявив, що хоч його втеча не має нічого спільного з актуальною політикою, він не міг стерпіти комуністичної забракості, не міг стерпіти власне ті кайдани, що ними большевицька система сковає вільну душу людини. Справді ж, вона «не скус душі живої і слова живого».

Д-р Михайло Данилюк

ЗДОРОВ'Я У КОСМОСІ

(1)

Коли 24 липня трос американських астронавтів «приводились» на Тихому океані після потрясаючої подорожі на Місяць, усім було відомо, що вони повинні перейти майже трижизневу карантину, і шойно після деякого роду обслідування — якщо вони дадуть добрі результати — їх звільнять у нормальне життя. Які ж причини цієї ізоляції і чому потрібно аж такого довгого часу для обслідування?

Подобачи причину ізоляції, найбільше говориться про можливість занесення з Місяця незнайомих мікроорганізмів. Але ця проблема не вичерпує всіх дослідів, які ведуться над трьома астронавтами: йдеться про цілий комплекс справ, зв'язаних із здоров'ям у космосі взагалі, а на Місяці зокрема. Продовжуватися, отже, посилені дослід над людським, що вивраляється з атмосфери матері — Землі і пішла у незнайний безатмосферний і невагомий простір. Пішла поза межі обставин та умов, в яких творилася і розвивалася. Як же вона там виживе і які можливі комплікації чекують на неї у космосі — ось це питання, що турбують і техніків, і біологів, і медиків. Цими проблемами ми й хочемо зайнятися у цій статті.

Деякими профілактичними і лікувальними засобами були забезпечені астронавти дуже детально. Бо коли б, скажімо, котрийсь із них раптом захворів на Місяці, то викликати лікаря не так було б легко з віддалі твердого мільйона миль. Проте, вони могли б робити й таке, бо в контрольному центрі на Землі до їх диспозиції були першорядні лікарі з різних ділянок медицини, які радіоюм шляхом давали б відповідні інструкції для лікування. Астронавти мали окремі пакети з антибіотиками, шприци для ін'єкцій, медикаменти проти шлунково-кишкових розладів, аспірину, насонні засоби, засоби для стимуляції при надмірній утомі, краплі для очей та ушей, засоби проти застуди, бандажі, термометр, апарат для міряння тиску крові, стетоскоп, засоби проти недути шкіри, антисептики і т. д. Очевидно, кожний з астронавтів пройшов відповідний курс вживання усіх цих ліків.

Видасться, що це був зайвий багаж для й так переважаних людей, які мусіли носити на собі 183-фунтову вагу на Місяці. Але в цьому допомагав сам Місяць. Як відомо, на нашому супутнику притягання менше у шість разів, а значить ця вага становила фактично лише біля 30-ти фунтів. Правда, тих 30 фунтів ускладнювали працю серця, але про це ми згадаємо далі.

Як виявили досліді над попередниками астронавтами, ворогом члело один з двох факторів радіації, бо в космосі нема атмосфери, яка радіацію фільтрує. Крім цього в космосі літає маса метеоритів розміром від звичайної піщинки до п'єстука. Який такий метеорит із космічною швидкістю ударив по астронавті, то міг би він мати дуже поважне ушкодження.

Не краща, говорючи про фізичні явища, справа з температурою на Місяці, де вона змінюється від 250 ступенів (Фаренгейта) вище зера на сонці до 250 ступенів нижче зера у тіні, бо там нема атмосфери, яка регулює температуру. Пригадаємо, що точка кипіння води за Фаренгейтом — 212 ступенів.

Щоб забезпечити астронавтів від вище згаданих фізичних небезпек, вони мали на собі одяг, що складався із 28-ми різних шарів. І шолом, зроблений з такої маси, яка витримувала найвищі удари. У пакунку на плечі вони мали апарат для втримання внутрішнього тиску, кисень, автоматичний прохолоджувач та радіо.

(Продовження буде)

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

О. Жданович

У 40-РІЧЧЯ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

(Слово на бенкеті під час З'їзду Українців Америки і Канади в Дітроїті 2-го серпня 1969 року).

(3)

Тому ми знаходимо контакт з незалежними від нас організаціями, але породженими нашою боротьбою рухами на Рідних Землях, бо мета — суверенність народу — є першим нашим завданням, а форма здійснення їх — тільки другорядним.

Матеріали з Рідних Земель підтверджують, що ми — біди і командири — можемо мати чисте сумління за жертви, зложені в боротьбі: їхня жертва крові стала циментом нових явищ боротьби. В матеріалі опублікованих і тих, що не можуть бути опубліковані за огляду на безпеку авторів, знаходимо документальне підтвердження, що саме змагання ОУН, героїська постава її членів і симпатиків стала базисом сьогодишніх змагань, до яких ми прислухаємось, які переживаємо, стимулюємо, в які ми включені і які підтримуємо та посилюємо — наше основне завдання.

Ніколи ОУН не легковажила громадського сектору. В ньому вона завжди була присутня і вклада найвищу довіру, вважаючи, що політика це завершення життя народу, яке проходить у громадській і соціальної площині, з якої політична організація черпає свої кадри. Не легковажимо цієї справи й на чужині. Ворог веде суцільний наступ, мусимо відбиватися, усією спільнотою і, як казав я 1966 р. на бенкеті УЗХ, — «для цього слід підняти ідеологічну й політичну грамотність усього загалу, бо фронт проходить через кожну хату й кожну душу». Ми завжди стояли за тим, щоб вся нація являлася суцільним ланцюгом у духовному розумінні, до цього стремили ми й на чужині. Тож не була малий наш вклад у зусилля, яких треба було для відбуття СКВУ й створення його Секретаріату. Таким способом наш загаль здобув базу дії у суцільно-громадській площині, якої ми ще не використали.

А використати цієї бази — велике завдання в діяльності збереження української спільноти у вільному світі. Але в міжчасі зайшли події, що вимагають від нас з кожним днем більшого.

У місяці вересні 1965 р. у цьому ж Дітроїті, я казав: «Щоб вивести маси на фронт боротьби, потрібна їх політизація, щоб віджила і розгорнулася політична думка, яка заважала на еміграції і свідомо та апорто няється ворогом на Рідних Землях». Сьогодні маємо докази, що в Україні постають політичні організації, які воюють намагаються вивести в зародку, залишаючи тільки можливість дешевої пропаганди творчості. Це а його силах. Але не в його силах знизити пробуджену, також завдяки 40-літній ОУН, політичну думку. Цей думки з допомогою повинна прийти ОУН усіма своїми

У цьому нічого дивного. Політична думка і дія — це завершення життя народу. Також на еміграції. Жидівський Світовий Конгрес вів усею діяльність жидівської спільноти, доки не постали політичні партії, а згодом їхні відповідники на ізраїльській землі — політично-революційні організації. Тільки люди мало обізнані можуть говорити, що нам не треба політиків і політичних середовищ, доки нема держави, доки змагасмося за саме голе існування. Але ми, як нарід, сьогодні вже змагасмося не за саме існування, не саме самоствердження. Ми вже перейшли етап доказування, що українська мова не діалект. Чи ми сьогодні будемо переконувати себе і чужих, що ми здібні мати державу? Це етапи пройдені, і сьогоднішня боротьба за мову в Україні — це тільки ланка визвольної боротьби, а не мета, як воно було ще 60 років тому, коли нам самим себе треба було переконувати, що можлива технічна література українською мовою. Не можна звертати голову історії назад, ми не можемо самих себе відкидати на першій стадії — це вперто й без успіху робить ворог.

Коли це три роки тому можна було говорити про культурний процес в Україні, то сьогодні вже ясно, що процес цей набрав виразно політичного забарвлення. І тут, а бути з ним на Рідних Землях, то мусимо зробити зусилля в напрямку розвитку політичної думки і політичної дії.

В Україні проходить завзята політична боротьба за національні цілі. Зловити контакт з носіями її можна тільки й виключно шляхом включення у цю дію, шляхом безпосередньої й всесторонньої допомоги сьогодні, а зокрема, коли придуть більш події. Хто це може зробити, коли не політичні сили, а між ними на першому місці — Організація Українських Націоналістів.

Дія ОУН була завчасною сьогодишніх процесів і подій. Носії їх недвозначно про це говорять. Чи ж сміли б ми й розчарувати тепер? Ні, не сміємо, бо таке розчарування рівнялося б зраді і живих, і всіх мертвих. Тому, віддавши честь минулому, загляньмо у потреби майбутнього.

На всіх теренах нашої праці ствердили ми, що на чужині, якої українська маса являється базою допомоги Рідним Землям, молоде покоління можна притягнути до активної дії, тільки тоді, з змога його повного вищитися ворогом на Рідних Землях. Сьогодні маємо докази, що в Україні постають політичні організації, які воюють намагаються вивести в зародку, залишаючи тільки можливість дешевої пропаганди творчості. Це а його силах. Але не в його силах знизити пробуджену, також завдяки 40-літній ОУН, політичну думку. Цей думки з допомогою повинна прийти ОУН усіма своїми

Володимир Янів

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ В 1968-69 Р. Р.

(2)

Зрештою, треба пригадати ще одну причину зникнення числа студентів: в 1958-му і наступних роках достарали діти, роджені в часі війни (роджені в рр. 1940-45 входили у вік студента у рр. 1958-63), а саме ті рiчники були дуже слабі взагалі в країнах, що ввели війну. Адже треба пригадати, що українські емігранти це були колишні «дивізійники» або примусові (неодружені) робітники чи робітничі. Їхні положення змінилися шойно після війни і після поселення — власне кажучи десь під 1950 рік, але тоді роджені діти впадають у вік студента шойно саме десь тепер, в рр. 1968-69.

Не зважаючи на всі труднощі, УВУ виявився установою, що одну причину зникнення числа студентів: в 1958-му і наступних роках достарали діти, роджені в часі війни (роджені в рр. 1940-45 входили у вік студента у рр. 1958-63), а саме ті рiчники були дуже слабі взагалі в країнах, що ввели війну. Адже треба пригадати, що українські емігранти це були колишні «дивізійники» або примусові (неодружені) робітники чи робітничі. Їхні положення змінилися шойно після війни і після поселення — власне кажучи десь під 1950 рік, але тоді роджені діти впадають у вік студента шойно саме десь тепер, в рр. 1968-69.

одня живе в Німеччині, чотири автори в Канаді, також 4 в Італії, а по одному в Іспанії та 3 в інших Стейтах. Для наших розкинутих студентів зорганізовано при УВУ Інститут Заочного Навчання, і його скрипти незабаром доповнено друкованими підручниками, які почали виходити також чужими мовами. УВУ не забув і не студентської молоді: для неї вийшов друком окремих популярний курс українознавства.

Економічне положення УВУ краще, шойно в 1963 р. завдяки зрозумінню деяких німецьких ентузіастів, які знайшли для себе вдале завдання скористатися із сумної спадщини війни, щоб працювати для ідеї європейського зближення шляхом взаємного зрозуміння народів. Цю думку насунали їм численні групи емігрантів із найрізноманітніших країн у поодиноких німецьких містах. Треба було уможливити тим групам взаємне зрозуміння, а у висліді — порозуміння. Це мало б послужити майбутньому

взаємному порозумінню народів. Зокрема в столиці Баварії, Мюнхені, сильні еміграційні групи мали відіграти відповідну роллю на шляху європейської інтеграції. А що наша — українська — група належить до найсильніших та найактивніших, то їй припадає окреме завдання.

Щождо УВУ, то це з духовний центр тієї групи, який має можливість кожного року згромаджувати українську молоді і передавати їй великі ідеали європейської єдності та солідарності. Одноразом УВУ може бути на уковим форумом для обміну думками науковців із усіх країн.

Щоб коротко зрозуміти: наші приятелі — німецькі ідеалісти поставили собі ціллю допомогти УВУ, і за їх починком засновано 1963 р. Т-во Сприяння Українській Науці, яке об'єднало три українські наукові корпорації: поруч із УВУ, який має у Мюнхені справді ключове значення, найстарше українське наукове товариство — НТШ та братню високошкільну організацію — Український Технічно-Господарський Інститут. Правда, початково призначили капітали були скромні, навіть дуже скромні, але новий почин дав новий розгін, і можна було незабаром наповно розпочати аудиторне навчання й педагогічну діяльність.

Таким чином деякі рани з останньої війни були заліковані, — чимало ресентиментів, спричинених гітлерівською політикою, забуто. Тому я хотів би що швидко та шпихлесту ініціативу наших німецьких приятелів належало відзначити й поставити як приклад для інших країн нашого поселення. Зрештою, при чей сприяннішніх умовах, отже при збільшенні дотації, УВУ міг би далі еволюціонувати в напрямі перетворення у центр слов'янознавства чи в скандинавський європейський дослідницький Інститут. В цей спосіб він зміг би у гідний спосіб — сплатити свій борг європейцям, і то в найбільше доцільний та розумний спосіб.

На шляху реорганізації УВУ шкільний рік 1968-69

становить виразний зворотний пункт, який зможемо зрозуміти тільки на тлі акте сказаного. При цьому я хотів би вийти від найважливішої, для УВУ найхарактернішої ділянки: від аудиторного навчання.

Наші літні семестри були в останніх роках все ще за слабо відбудовані, і важко було б очікувати поважнішої зміни в ближньому часі: наші колишні студенти, які зовнішніми умовами були привнесені перервати студії, отримали в проміжку часу свої дипломи, деякі в УВУ, деякі в чужих університетах. І саме супроти них УВУ оповів свою відповідальну роллю, коли то ми в змальованій кризовій ситуації витримали: вірність наших студентів була найкращою нагородою для нас. Але ж до нас зможуть лише зрідка приходити студенти із інших університетів, які дійде почали свої студії, коли у нас педагогічної діяльності не велося. А втім, у цілій Європі є ледве яких 150 українських студентів, і важко було б очікувати,

щоб вони всі студіювали українську, це було б неприродне, і навіть шкідливе. Треба це пригадати, що українська, як факт, не може заповнити (чи може заповнити у дуже малих розмірах) заробіток. Тому Ректорат УВУ поклав наголе не на семестри, які ведуться на обидвох факультетах, але на Вищошкільний Літні Курси у рр. Українознавства (ВЛКУ), подумали насамперед, як доповнення навчання для всіх тих, які покинули чужі середні чи високі школи, але не мали нагоди навчатися у к р а внозначних предметів. Подруге, ми маємо важливе завдання підготувати їх до студій української, — отже, кандидати без української гімназії мусять перед тим покінчити якісь вступний курс.

При цьому ми знайшли повне зрозуміння та підтримку у наших таких студентів, які спеціально з тою метою — щоб закінчити загальне студентство, згуртованого у наших студентських організаціях — зорганізували саме у Мюнхені свій сві-

товий конгрес. Про всілякі говорив там Президент ЦЕСУС, д-р Б. Футей. Велика частина делегатів на конгрес аголосилася як учасники наших курсів. Вправді ми є на початку курсів чи, вірніше кажучи, перед курсами? І нам це невідомо докладно число курсантів, але одно вже знаємо певно: число учасників нашого аудиторного навчання в біжучому році подвоїлося, а якщо йдеться про самі Вищошкільні Літні Курси Українознавства, то навіть потроєлося.

Наукові Записки ч. 9-10 належать об'ємом до найважливіших видань УВУ: XXVIII вступний сторінок + 387 сторін тексту + XXIV стор. Ілюстрації (разом 27 ілюстрацій). Значення цього видання ще й у тому, що воно вийшло як офіційне видання УВУ-НТШ-УВНТ-УВАН.

ВЛКУ почалися в VII, а ілюстрації з'явилися в VII; матеріал для доповіді були підготовлені в VIII.

На ВЛКУ було зголошено 3. VII 63 сторінок, в числі чимало було баче 18.

(Далі буде.)

КАНАДА ПОДИВЛЯЄ І ЗБАГАЧУЄТЬСЯ...

(Закінчення зі стор. 1-01.)

ряди УНСоюзу дижурили над ними постійно, даючи кожній точні інформації.

Ще два концерти

В суботу, 2 серпня, відбулися на великому стадіоні — популарний і вечірній. На обох концертах з'явився новий виконавець цікавий і поважний конкурент „Каліни“ з Торонто, знайди танковий ансамбль „Русалка“ при філії МУНО у Вінніпегу. Обидва ансамблі збирали грімки та одушевлені оплески. Виступали вже названі в програмі першого концерту — Т. Комар і його фестивална оркестра, Ансамбль цимбалістів, Квартет Континенталес, Кубанські Козаки, постійно захоплюючи привабливих, хор фестивалю під диригентурою Галі Гендерсон, а також юних танцюристів Роксана Дика і Юрій Цепильський знову і знову викликали ослухані подиву. Пам'ять Лисогір на обох концертах одушевляла пісню тисячі маси, презентуючи їм „Хусточку мою“ та „Ой у саду“ по полудні та „Любові Україну“ і „Діброва зелена“ учорі.

День Українського Народного Союзу

Третій день Фестивалю, невідомо 3-го серпня, був Днем Українського Народного Союзу для відзначення його 75-річчя та до якого Давидиш має тісне відношення. Саме тут, у Великий Рівер біля Давидиш, 12-го квітня 1897-го року у малій хатині українського поселення, яка й до сьогодні збереглася, як історична пам'ятка, висланий до Канади УНСоюзом редактор „Свободи“ о. Нестор Дмитрій відправив першу на канадський ґрунт українську Службу Богу. На тому самому місці і величезні церквини торжествами почався День Українського Народного Союзу 3-го серпня 1969-го року.

Початково здавалося, що заплановані вчорашні треба буде відкласти, або змінити їх програму, як небагато затрималося густими хмарами та почало блискати й гриміти. Але загроза бурі швидко проминула і на площі над річкою, де стоїть перша в Канаді українська церква св. Михайла і Хреста Свободи на пам'ятку першої в Канаді української Служби Божої, став до Архидієцкої Святої Літургії Митрополит Української Католицької Церкви в Канаді, Вісреспавієнцій Кир Максим Германюк в осередженні численного духовенства. Співав катедралий хор з Вінніпегу.

НОВІ ВИДАННЯ

ВОЛОСОЖАР, чч. 10-11 Вийшов друком ілюстр. літературно-мистецький журнал „Волосожар“, ч. 1-10-11, 1969, з творч. Ф. Мелешка, Л. Поляка, Г. Жуків, Н. Щербини, І. Маніла, В. Воронко, Ю. Мовчан та ін. Друкується „ВИСНОВКИ“ Д. Дощова. Річна передплата 2 дол., на підрок — 1 дол. Замовлення та гроші надіслати на адресу „Волосожару“:
Mr. L. Manly, Cumberland Mills, N.J. 08832, USA

Питаєте у всіх книгарнях за новоявленою книжкою

ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК

Автор
МИХАЙЛО ДАНИЛОК

— лікар, журналіст, громадський діяч — предсталия визначні національні свідомості на Волині, прихід окупантів — совєтських і німецьких — і боротьбу проти них.

Для багатьох розкриває незнану панораму героїчних дій українських повстанців на Кривийчанинці в роки 1942-43. 288 сторінок друку. Ціна \$3.50 в м'якій оправі.

„СВОБОДА“
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Читайте!... **„ВОРОГ НАРОДУ“** двотомна повість О. ЗВІЗАННОЇ та М. МЛАКОВОГО нагородженої 1-юю Французькою премією на Мт. Конкурсі УЛФ у Чикаго. Ціна за 2 томи (\$88 стор.) — 10 дол. Замовляти:
„СВОБОДА“, 81-83 Grand St., JERSEY CITY, N.J. 07303

Другий З'їзд Перемишлян

В дні 26 і 27 квітня відбувся в Нью Йорку Другий З'їзд колишніх професорів, учениць і учнів та жителів Перемишльської Землі. Завданням З'їзду було, побачити товарисів зустріти адже 15 літ минуло від Першого З'їзду, — завітати до Перемишляну в діаспору, та зайняти певне становище до пологнення наших поворотців на Рідних Зіллях. Для цього засновано Т-во Перемишлянина, яке вивчаючи сучасне положення наших братів — сестер на Перемишльщині, буде нести їм по-можі всесторонню допомогу. З'їзд був чисельним і старанно підготовленим, що треба зазначити орг. діловому комітету, зокрема голові А. Букові, кооперативно — громадському працівникові та організатору в країні на території ЗСА. З'їзд урочисто не лише моральним, але й матеріальним успіхами. Великого значення З'їзду надав благословення З'їзду Верховного Архидієцкопа Кардинала Йосифа Сліпого, митр. Амброзія Сенишина, митр. Максиміан Германюк, восьми Владик з ЗСА, Канади, Європи і Аргентини. У З'їзді взяло безпосередню участь майже три сотні колишніх жителів Перемишляни з території ЗСА і Канади, прислано з сотні привітів від кол. професорів, учениць і учнів, на чолі з останнім (п'ятим з черги) директором української державної гімназії в Перемишлі Стефаном Шахом та визначних піонерів будівництва українського життя Перемишляни як з Рідного Перемишля і Львова, так і з цілого світу.

Між привітами від колишніх учнів був написаний по-

українському, привіт від Ізидора Шефлера, жиди з Ізраїля, колишнього учня укр. державної гімназії в Перемишлі. „Дорогі Учасники З'їзду бувають учні і професорів Української Гімназії в Перемишлі. З нагоди 80-ліття Української Гімназії в Перемишлі шлю щирий привіт учасникам З'їзду! Щоби золоті слова, які нас щоденно вітали при вході до нашої славної гімназії з тих найкращих днів нашої життя — „Учіться, брати мої!“ — були даліше найактуальнішими у щоденному Вашому і Ваших Дітей житті. Щоби плакали українську мову, культуру і традиції. Лиш це допоможе до збудування цієї славної гімназії там, де Світолюбний Сян плыве“ — Незалежний Український Держави. Хоч не можемо святкувати разом з Вами, серце моє і думки будуть в тих хвилях при Вас. Щоб Господь Бог поблагословив З'їзд, у рядках якого суть одиниці ідеальних характеристик, котрі в найкритичніших моментах, з нарахуванням власного життя рятували людей від смерті, лиш в ім'я ідеї помочи ближньому. Вони то є причиною, що до цієї хвилі і на все я думаю зватися абітурієнтом Української Гімназії в Перемишлі Ваш Шефлер, Гіта-тал — Ізраїль“. Автор листа, Ізидор Шефлер, один з поміж 114 учнів мейсесового виховання, які закінчили укр. гімназії в Перемишлі, не має снів подяки-респекту до усього заведення і до українців, які врятували йому життя. Безперечно, таких випадків було багато, на жаль, їх дотепер ще не о-прилюднено.

Василь Мацько

Лікарі дораджують щороку проходити перевірку здоров'я. Не менше треба перевіряти наш господарський стан. Чи подумали ви, в якому положенні опинилися б ваші дружина й діти, якби з вами щось трапилося? Не відкладайте життєвого забезпечення. Воно існує тільки тому, що кожної хвилини дня і ночі нас може не стати. **ЩЕ СЬОГОДНІ ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!**

Нема то як на Союзівці!

Осели Українського Народного Союзу в Кетскільських горах біля міста КЕРГОНЕСОН, Н. П.

П'ятниця, 8-го серпня:

під час застави буде вибір „Кралі Тижня“ — Союзівки який теж відбуватиметься кожної п'ятниці під час ЗАБАВ у серпні, грає Оркестра „Союзівки“ під кер. І. БІСКУП співав ІРИНА БІСКУП і МАРУСЯ ШТИНЬ

Субота, 9-го серпня:

Іринея Жук (Монтреаль) (фортепіано)
Тамара Ващук (Дітройт) (сольспів)
Танцювальна Група під проводом п-ні ІРЕНИ БІСКУП

Конферансьє:
ВОЛОДИМИР ГЕНТИШ

Після мистецької програми **ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ** при звуках Оркестра „АМОР“ співав ГОР РАКОВСЬКИЙ

Неділя, 10-го серпня:

Год. 11:15 ранку:
Богослуження

Год. 8:30 веч.:
„Маларські заковини“ Зустріч трьох мистців: ГНІЗДОВСЬКОГО, ГУЦАЛЮКА і КОЗАКА, попереджена виставкою їх картин.

ПОНЕДІЛОК:
Товариська прогулянка — звиджування околиці. Після вечір — „Будьмо знайомі“ — мистецька програма і забави.

ВІСІРОК:
Кіно.

СЕРЕДА:
Мистецька програма і аматорський вечір. Вечір молодих талантів. Забави з танцями при оркестрі „Союзівки“ під кер. І. Біскуп.

ЧЕТВЕР:
БАТРА

Телефон Союзівки — (914) 626-5641

БУРХЛИВІ ЗАВРУШЕННЯ В ПІВНІЧНИЙ ІРЛАНДІ

Уже від кількох днів відбуваються в Бельфасті, в Північній Ірландії, криваві сутички між юрбами римо-католиків і протестантів. У висліді дводенних заворушень було по-над 100 осіб поранених. Арештовано 55 осіб. На фото: поліція йде розстрілюючи проти демонстрантів на вулицях Бельфасту.

Союзівка на сторінках „Нью Йорк Таймс“ у

Нью Йорк. — „В Кергонсоні, в концертній залі, гру-па молодих дівчат і хлопців, що приїхали на Союзівку, оселю Українського Народного Союзу, починають на-вчання української мови під на-писом: „І чужого научай-ся“ — свого не учайтесь!“

Такими словами описує кореспондент „Нью Йорк Таймс-а“, Бернард Вейн-рауб, у числі з 7 серпня ц. р. лекцію українознавства на цій виховно-відпочинковій о-селі УНСоюзу, яка також у-достоїлась попасти на сто-рінки цього великого щоден-ника. В репортажі, присвя-ченому вакаційному дозвіл-у в районі Кетскілл, Б. Вейнрауб, поміж іншими ет-нічними групами, вирізняє українців та їх репрезента-тивну оселю, Союзівку. По-го статтю прикрашує фото-знімки працівниці канцеля-рії, 20-літньої Діани Сене-жак, і напис при вході до ба-сейну, що „басейн тільки для вжитку ресторванних госте-й“ — в українській і ан-глійській мовах.

Кінцевий виступ Капелі Бандуристів

Після низки ювілейних концертів у Америці й Ка-наді, що мали величезний успіх, Капелі Бандуристів виступила і а о с танку 18 травня ц. р. в Дітройті. І тут могла пригадати приказ-ка: „Ніхто не може бути пророком у власній батьків-щині“. Тут, де є постійний осідок Капелі й де її члени багато потрудились, підго-товляючи багатий ювілей-ний репертуар, зала на 800 місць була в двоє-третинах порожньою... Правда — гро-мадяни Дітройту вже раніше відзначили ювілей Капелі бенкетом і багатолюдним концертом. Але то був вечір для Капелі. Вона там висту-пала тільки з двома піснями, решту програми вивчили ансамблі бандуристів з різних міст. Для свого Ювілейного концерту Капелі пригото-вила 18 пісень з майже ново-го репертуару. Отож 18 трав-ня очікували капеляни за-прівнену залю — і гірко роз-чарувались...

Програма Концерту скла-далась з пісень релігійних Веделі й Бортнянського та кляту „Через поле широкое“ Гончарова, соліст П. Гонча-ренко; історичної „Битви під Котополем“ Гр. Кітастого, солісти М. Мінський, П. Са-ловий і П. Пахолок, і з но-вої історії „Пісня про Тютю-ника“ Гр. Кітастого, солісти — П. Пахолок і О. Са-ловий; козацьких, любовних, народних, жартівливих та патріотично — ліричних піс-ні „Як давно“ Гр. Кітастого, соліст М. Мінський.

Спинимось на піснях, що до них музику створив Гр. Кітастий: Сольо кобзаря виконав цим разом гість з Е-вропи, де співав в операх, да-вній капелі М. Мінський. Могутнім баритоним, підтри-муваним сценічними жеста-ми, цей соліст перейшов най-кращі сподівання. Те саме було з його сольом у „Як давно“. Хор з Мінським мучив повторити останню стрічку. В цьому зворушливому мо-менті вийшли представники Ліги Правосл. Молоді при-кательні св. Покрови, на чолі з М. Олександром, з китиче-рою і з Валею Петруца з двома дівчатами з великим коштом світла, а згодом Сте-

В. Несторович

ДЮРАМА ХАРКІВСЬКОЇ ФОРТЕЦІ

У міському історичному музеї Л. Шматко і П. Ка-рась відтворили харківську фортецю середини 17-го ст-ліття, яка була військово-оборонним пунктом проти кримських татар. Картина і предметний план розповіда-ють про повсякденне життя харків'ян у той час. На пе-редньому плані стій форте-ці вистава башта, групи озброєних вершників. Тут же, біля стін, — хлібороби і ре-місники ведуть торгівлю. („Культура і Життя“)

Найновіше видання Кооперативного Видавництва „ЧЕРВОНА КАЛІНА“

Володимир Галоп

БАТЕРІЯ СМЕРТІ

Це книжка військового і громадського діяча. Світлина, військові малюнки-написи, авторський сот-ником Іоаннісом Випенським, баталістичні кольорові образи Леоніда Перфецького прикрашують цю книжку. Мистецька обгортка Богдана Боженського. Словни-к починається Пісню Архидієц — слова і мелодія Романа Купчинського.

Ціна в м'якій оправі: \$5.00. Замовлення і напе-вність (чеками або М. О.) слати на адресу:

„Svoboda“
83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

СПОРТ

Редатор В. Сохан

КАЛЕНДАРЩЕ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Трибуна“, Філадельфія — „Чорноморська Січ“, Ньюарк, мистецькі змагання Амери-канської Футбольної Ліги відбуваються в суботу, 9-го серпня 1969, о год. 6-й вече-ром на гринці Ля Саль Ко-леджу у Філадельфії.

Легкоатлетичні змагання за першість УСАК, 1969, року Легкоатлетичні змагання за першість Української Спортової Централі Америки і Канади відбуваються в дні 23-го і 24-го серпня ц. р. на пластовій оселі Грефтон бі-ля Торонто. Змагання поч-нуться в суботу, 23-го сер-пня, о год. 10-й рано дефіля-дою учасників змагань в клубових одностроях із прапорами своїх товариств і піднесенням прапорів.

Змагання будуть прове-дені в таких вікових групах: Юначки і юняки до 15 ро-ків в конкуренції: біг 60 м., гінци 4x60 м., стрибок у ви-сочині, стрибок вдовжину, мет диском, мет ратичем і стусан кулею.

Юначки і юняки від 15 до 18 років у конкуренції: юна-чки — біг 60 м., гінци 4x60 м., стрибок у височині, стрибок вдовжину, мет диском, мет ратичем і стусан кулею; юняки — біг 100 м., гінци 4x100 м., бігні 400 м., і 800 м., стрибок у височині, стри-бок вдовжину, стрибак з жер-диною, мет диском, мет рати-чем і стусан кулею.

Жінки і чоловіки понад 18 років у конкуренції: жінки — бігні 100 м., 400 м., гінци 4x100 м., стрибок у височині, стрибок вдовжину, мет диском, мет ратичем, стусан кулею; чоловіки — бігні 100 м., 400 м., 1,500 м., 3,000 м., гінци 4x100 і 4x400 м., стрибок у височині, стрі-

бок вдовжину, трискок, стрі-бок з жердиною, мет диском, мет ратичем і стусан кулею.

Рішальною датою про вік учасників (та їх приїждження за віком до груп) в перший день змагань, тобто 23-го серпня 1969, змагання мо-жуть рішитися брати участь в старших групах, але тоді вони втрачають право зма-гатися в акційовій конку-ренції в своїх вікових гру-пах.

Зголошення до участі в змаганнях прийматиме до 21-го серпня п. о. Желтвай на адресу:

Ukrainian Summer Camp „Stitch“, Grafton, Ont.
Оплата від змагання \$1.00 як внесове, та по \$4.00 як нічліг та прохачування на оселі. Провідником змагань буде о. Олександр Жел-вай, а головним суддею п. Степан Маланчук.

— о —
„ТРИЗУБ“ — „Ч. СІЧ“ 1:3

Філадельфія, 26-го липня. — Змагання відбулися на гринці Ля Саль Коледжу у Філадельфії в припадності приблизно 300 глядачів. Тра-породили повільно внаслі-док духоти та потертів на цьому теж рівень гри і емо-ційність зустрічі взагалі. Пі-шла початковою тереновою пе-реварі „Тризуб“ перебра-ли „січовики“ ініціативу та здобули ведення 2:0 ще до кінця першої половини. Стріляючи порі були: Ел-нест Поль з подачі Маріана Олексина і Олексина з жар-ного удару за руку Тріна на карному полі. Треті ворота для „Ч. Січі“ здобув Сігиз з подачі Сілиха на 65-й хв. змагань. Почесні ворота для „Тризуба“ стрілив новоза-бутий центр нападу Курц з подачі Пасака вже в остан-ніх хвилинах зустрічі.

У 40-РІЧЧЯ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

(Закінчення зі стор. 2-01)

них Землях, співпрацюючи бодай у ділянці між со-бою. І тут я черговий раз именем ПУН повторю на-шу готовність до великої де-бати на цю тему з усіми по-літичними с е р е довицями, громадськими центральни-ми, Церквами, науковим світом.

Чи можемо ми, ось тут присутні, ефективно допо-могти Красні? Можемо, як-що напружуватимемо себе так, як завжди напружува-ла ОУН, завдяки чому увій-шла до історії. Ми, що носим-о ім'я ОУН, співтворців її дії, співласників її слави, ми всі, що зв'язані з нею ідеологією чи співпрацею, мусимо підтримувати в собі і нашії діяльності цю на-пружку. На цьому шляху ми залапимо й дальших послі-довників. Але... Але в за-лі тут в більшості люди — м'яко кажучи — середнього віку. Не один часом думає, що вже втомлений, що вже „своє відробив“. Женьть від себе геть такі думки й такі слова виправдання. Людина до кінця життя мусить зали-шатися лютиною, неміа віку, в якому вільно худобити. На-ціоналіст до кінця життя

мусить залишатися націона-лістом, а це означає — зма-гатися і потягати інших. Людина слабка. Так її Бог створив. Але Творець в неї вдув душу безсмертну, дав їй Свій дару, і його во-на не сміє сквернити. А ко-ли хтось вагається, нехай подумав про стражання Караваєвського, Сороки, За-рицької. Кожен з нас зобов'-язаний дбати про свою ро-дину, але подумайте також про родину Діабі, Чорно-вола, Осадного, про незла-ного Заливаха, про мораль-ні тортури Зваричевської! Це нехай дасть нам віру і силу, як рани Христа да-ли силу першим христия-нам випрати їм ареш, а ра-ни України давали силу на-ставити головні коліеса з на-шим Другом — гинуть з усім хом вдоволення від спо-вненого обов'язку.

Коротко кажучи — буди-мо націоналістами й помо-наємо всі перешкоди й зро-бимо дальший крок на шля-ху визволення нашої не-зламної Батьківщини — У-країни.

(Кінець)

Ділимось суцільною вісткою з Привітними та Знайомими, що в п'ятницю, 11-го липня 1969 р. відійшов у вічність на 81-му році життя

АНДРІЙ НЕГОВИЧ

бувший член Дирекції Повітового Союзу Кооператив в Стріпо, член Меті УГА у Відні, член укр. культурних та економічних установ СРП/Україна

ПОХОРОН відбувся в неділю, 13-го липня 1969 р. в Українській Католицькій Церкві св. Володимира Ве-ликого в Ютуса, Н. П. на парадальному цвинтарі.

Родина ВОГТОВИЧ

В третю річницю смерті Дорогого і Незабутного Друга бл. п. **МИКОЛИ ЗАХАРОВИЧА КАРПІШНИКА** склалася 25.00 доларів на Українську Вільну Академію Наук (УВАН) Галина і Михайло ПАЛАМАРІ

ВИ НЕДАВНО ОДРУЖИЛИСЯ. ЧИ ПОДУМАЛИ ВИ, ЩО СТАНЕТИСЬ З ВАШОЮ ДРУЖИНОЮ, ЯКЩО ВАС НЕ СТАНЕ? НЕГАННО ЗАБЕЗПЕ-ЧІТЬСЯ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

